

STS de 30 de gener de 2006, recurs 60/2004

Excedència per a la cura de fills menors de 3 anys en famílies nombroses (accés al text de la sentència)

L'Administració interposa davant el TS aquest recurs de cassació en interès de la Llei per tal que es fixi la següent doctrina legal: **que l'excedència per a tenir cura de fills menors de 3 anys regulada a l'art. 29.4 de la Ley 30/1984, de 2 de agosto, de medidas para la reforma de la función pública (LMRFP), sols neix quan s'exercita aquest dret, de manera que un cop esgotada la mateixa, bé per reincorporar-se el titular al seu lloc de treball abans del temps màxim que fixa la llei o bé per esgotar el termini màxim de tres anys, no pot tornar-se a exercitar, llevat que es produeixi un nou naixement d'altre fill. No pot fraccionar-se el període d'excedència per ser aquest únic. No es pot aplicar a les situacions d'excedències ja esgotades o finalitzades les posteriors modificacions legals, llevat que així ho estableixi la Llei.**

En el cas en qüestió, una funcionària havia gaudit de l'excedència per tenir cura de 2 fills menors de 3 anys durant 12 mesos (del mes de setembre de 2002 al mes de setembre de 2003) en virtut de l'art. 29.4 LMRFP abans de ser reformat per la Ley 40/2003, de 18 de noviembre de protección de las familias numerosas. La modificació va establir que la reserva del lloc de treball dels funcionaris que s'acolliren a aquesta excedència per tenir cura de fills **passava a ser de 12 mesos a 15 mesos, per als supòsits de famílies nombroses de categoria general i a 18 mesos en el supòsits de famílies nombroses de categoria especial.** La funcionària demana al mes de maig de 2004 poder gaudir de 3 mesos més d'excedència amb reserva de lloc de treball.

El TSJ de València estima la pretensió de la funcionària sobre la base que quan la funcionària va demanar poder gaudir dels 3 mesos més d'excedència els seus fills encara no tenien l'edat de 3 anys de manera que encara es trobava dins del supòsit de l'art. 29.4 LMRFP i que, en cap cas, aquest precepte disposa que per al reconeixement d'aquest dret sigui obstacle haver gaudit ja d'un període d'excedència de 12 mesos, ni tampoc obliga a que el seu gaudiment sigui de forma continuada.

El TS no admet el recurs de cassació en interès de la Llei per entendre que l'Administració que recorre no ha satisfet la càrrega que imposa l'art. 100.1 LJCA de justificar que aquesta doctrina sigui greument perjudicial per a l'interès públic: **les consideracions de la STSJ de València resolen el cas concret que se li ha sotmès i no es dirigeixen a fixar construccions abstractes. En aquest sentit, el que l'Administració tenia que haver justificat és que aquesta situació pot repetir-se, i que per això, l'aplicació del criteri del TSJ de València generaria un greu perjudici a l'interès públic que deuria evitar-se amb la fixació de la doctrina legal que proposava, però això no ho ha provat.**